ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 112.

ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΥ ΤΟΥ 1838.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 1838. *4 Νοεμβρίου.*

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Ἀπόφασις ποινικὴ οὐσιαστικὴ τοῦ ἐν Χαλκίδι δικαστηρίου τῶν πλημμελειοδικῶν. — Κατασχετήριον τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Σύρῳ πλημμελειοδίκαις ἀνακριτοῦ. — Κλητήρια ἐπικρίματα· τρία τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις ἐφέταις εἰσαγγελέως. — Δηλοποιήσεις πλειστηριασμῶν 1) τοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Τριπόλει πρωτοδικῶν. — 2) δύο τοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Σπάρτῃ πρωτοδικῶν. — 3) τοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Καλάμαις πρωτοδικῶν. — Δηλοποίησις τῆς Δήμενας Μπερτζόνυμφής.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΠΟΙΝΙΚΗ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ.

(Ἐλ. 31 Ὀκτωβρίου.)

(Ἀριθ. ἐγγράφ. 67.) (Ἀριθ. πρωτοκ. 205.) (Πλ. 34.)

Τὸ ἐν Χαλκίδι δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν.

Συγκείμενον ὑπὸ τῶν δικαστῶν Ἀνδρέου Βούλγαρη προέδρου, Ἰωάννου Λεκάτη, Δημητρίου Νούλλα ἀνακριτοῦ, Δημητρίου Παπάγου, καὶ τοῦ δευτέρου παρέδρου Α. Βαρατάση (κωλυομένου δι' ἄλλην ὑπηρεσίαν τοῦ δικαστοῦ Γεωργίου Χάν, καὶ τοῦ πρώτου παρέδρου Ματθαίου Πετρίτζη) παρόντος τοῦ ἀντεισαγγελέως Δημητρίου Γ. Ἀντωνοπούλου καὶ τοῦ ὑπογραμματέως Δημητρίου Γεωργιάδου, ἐν ἀπουσιᾳ τοῦ γραμματέως Γεωργίου Σωμάκη·

Συνελθὸν εἰς δημοσίαν συνεδρίασιν τὴν δωδεκάτην Σεπτεμβρίου 1838 διὰ νὰ δικάσῃ τὸν ἐπὶ ἀπάτῃ κατηγορούμενον Γεώργιον Κακίδην φυγόδικον·

Ὁ Γεώργιος Κακίδης κατηγορήθη κατὰ συνέπειαν ἐγκλήσεως, ὅτι τὴν εἰκοστὴν Ἀπριλ. 1837 ἀπελθὼν εἰς Κουτρουλομετόχι, χωρίον τῆς Εὐβοίας, ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ συνενοικιαστοῦ τῶν ποιμνιακῶν φόρων ἠπάτησέ τινας χωρικοὺς καὶ ἔλαβε παρ' αὐτῶν τὸν διὰ τὰ ζῶά των φόρον δραχμὰς 3/4, λ. 50 ἤτοι τριακοσίας τεσσαράκοντα τέσσαρας καὶ λεπτὰ πεντήκοντα, δοὺς εἰς αὐτοὺς καί τινα γραμμάτια ὑπὸ ψευδὲς ὄνομα, *Ἀντώνιος Καρβέλας*·

Ἑπομένως χαρακτηρισθείσης κακουργήματος τῆς πράξεως, ἐξεδόθη κατὰ τοῦ κατηγορουμένου ἔνταλμα συλλήψεως καὶ μετὰ ταῦτα διὰ τὴν μετὰ τὴν πρᾶξιν εἰς τὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους φυγὴν του ἐξεδόθη καὶ κατασχετήριον κατὰ τοῦ ἰδίου, ἀλλὰ μέχρι τοῦδε μένει ἄγνωστος ἡ διαμονή του·

Εἰσαχθείσης τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ δικαστηρίου τούτου, τὸ συμβούλιον διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 99 βουλεύματός του παρέπεμψεν εἰς τὸ ἀκροατήριον τῶν ἐνταῦθα πλημμελειοδικῶν τὸν Γεώργιον Κακίδην, διὰ νὰ δικασθῇ ὅτι, ἀπελθὼν εἰς τὸ Κρουτρουλομετόχι περὶ τὴν εἰκοστὴν Ἀπριλίου 1837 παρέστησεν ἐν γνώσει ψευδῶς εἰς τοὺς ἐκεῖσε χωρικοὺς, ὅτι εἶναι ἐνοικιαστὴς τῶν ποιμνιακῶν φόρων, χωρὶς νὰ ἦναι τοιοῦτος καὶ περιεποίησεν εἰς ἑαυτὸν ἀσυγχώρητον ὄφελος ὑπερβαῖνον μὲν τὰς εἴκοσι δραχμὰς, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὰς τετρακοσίας, μὲ βλάβην τῶν εἰρημένων χωρικῶν, ἤτοι ἐπὶ παραβάσει τῶν ἄρθ. 396 καὶ 398 τοῦ ποιν. νόμου.

Ὁ παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τούτῳ εἰσαγγελεὺς δυνάμει τῶν ἄρθρ. 460 καὶ 461 τῆς ποιν. δικονομίας, διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 1775 τῆς τρίτης Μαΐου 1838 κλητηρίου ἐπικρίματός του προσεκάλεσε τὸν κατηγορούμενον Γεώργιον Κακίδην νὰ ἐμφανισθῇ τὴν πρώτην δευτέραν μετὰ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ αὐτοῦ κλητηρίου ἐπικρίματος, ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τούτου διὰ νὰ δικασθῇ ἐπὶ τῆς προκειμένης κατηγορίας, ἄλλως θέλει δικασθῇ ἐρήμην, ἀλλ' οὗτος δὲν ἐνεφανίσθη, ὁ δὲ ἀντεισαγγελεὺς ἐζήτησε νὰ δικασθῇ ὁ κατηγορούμενος ἐρήμην·

Ἀκοῦσαν κατὰ τὴν δικάσιμον τὰς ἐπὶ ἀκροατηρίου σήμερον ληφθείσας ἐνόρκους μαρτυρίας·

Τοῦ Κωνσταντίνου Δαμπιώτου εἰπόντος ὅτι, κατὰ τὸ 1837 ἔτος ἦτο ἐνοικιαστὴς τῶν ποιμνιακῶν φόρων τοῦ Κουτρουλομετοχίου μὲ ἕνα τῶν ἀδελφῶν τοῦ κατηγορουμένου, ὅτι ἔστειλε τὸν ἀνεψιόν του Εὐθύμιον διὰ νὰ μετρήσῃ τὰ ζῶα τῶν χωρικῶν, ὅτι τὸν κατηγορούμενον δὲν τὸν ἔστειλεν εἰς κἀνὲν μέρος διὰ νὰ συνάξῃ χρήματα, δὲν ἠξεύρει δὲ ἂν τὸν ἔστειλεν ὁ αὐτάδελφος τοῦ κατηγορουμένου, ὅτι ὁ Γεώργιος Κακίδης ὑπῆγεν εἰς τὸ ἴδιον χωρίον καὶ ἐσύναξε χρήματα ἀπό τινας χωρικοὺς ὡς ἐνοικιαστὴς καὶ τοὺς ἔδωσε καὶ γραμμάτια, ὅτι οἱ χωρικοὶ δὲν ἐγνώριζαν νὰ τὰ διαβάσωσιν, ἀλλ' ἀφοῦ ἐσύναξεν ὁ κατηγορούμενος τὰ χρήματα καὶ ἔφυγεν, ὕστερον εἶδον τὰ γραμμάτια γεγραμμένα εἰς τὸ ὄνομα *Ἀντώνιος Καρβέλας*, ὅτι τοιοῦτον ὄνομα δὲν ἤκουσε νὰ ὑπάρχῃ, ὅτι δὲν ἐπληρώθη ἀκόμη ἀπὸ τοὺς χωρικοὺς τὸν ποιμνιακὸν φόρον (τῷ ἐδείχθησαν τὰ γραμμάτια, καὶ εἶπεν ὅτι δὲν γνωρίζει ἂν ἦναι αὐτὰ, διότι δὲν ἠξεύρει γράμματα), καὶ ὅτι μόνος αὐτός, (ὁ μάρτυς δηλαδὴ,) καὶ ὁ Παῦλος Σκλαβοῦνος ἦτον οἱ εἰσπράκτορες καὶ ὄχι κἀνεὶς ἄλλος·

Τοῦ Εὐθυμίου Ἀθανασίου εἰπόντος ὅτι, ὁ κατηγορούμενος ὑπῆγεν εἰς τὸ Κουτρουλομετόχι καὶ ἐσύναξε τὸν ποιμνιακὸν φόρον ἀπὸ μερικοὺς ὡς ἐνοικιαστὴς, καὶ τοὺς ἔδωσε γραμμάτια μὲ ὑπογραφὴν *Ἀντώνιος Καρβέλας* (τοῦ ἐπεδείχθησαν τὰ γραμμάτια καὶ εἶπεν ὅτι εἶναι αὐτά)·

Τοῦ Δ. Καφφετζόγλου εἰπόντος ὅτι, γνωρίζει τὸν χαρακτῆρα τοῦ γραψίματος τῶν γραμματίων (τὰ ὁποῖα τῷ ἐδείχθησαν) ὅτι εἶναι τοῦ Γεωργίου Κακίδη, διότι τὸν εἶχε στείλει καὶ ἄλλοτε εἰς ὑπηρεσίας ἐνοικιάσεως, καὶ ἐκ τούτου γνωρίζει τὸν χαρακτῆρα τοῦ γραψίματος τοῦ κατηγορουμένου, ὅτι γνωρίζει ἕνα βλάχον ὀνομαζόμενον Ἀντώνιον Καρβέλην χωρικὸν, κάτοικον τοῦ χωρίου Φύλλων, ἀλλ' εἶναι ἀγράμματος·

Τοῦ Δωροθέου Μοναχοῦ ὅτι, ὁ κατηγορούμενος Γ. Κακίδης ὑπῆγεν εἰς τὸ χωρίον των Κουτρουλομετόχι καὶ τοὺς ἠπάτησεν, εἰπὼν εἰς αὐτοὺς, ὅτι τὸν ἔστειλαν οἱ ἐνοικιασταὶ διὰ νὰ συνάξῃ τὸν ποιμνιακὸν φόρον, ὅτι ἐπλήρωσεν οὗτος ὁ μάρτυς δεκαὲξ δραχμὰς καὶ ὀγδοήκοντα ἓξ λεπτὰ, καὶ ἔλαβε παρὰ τοῦ κατηγορουμένου ἓν χαρτάκι (τῷ ἐδείχθησαν τὰ γραμμάτια καὶ εἶπεν ὅτι ἦτον ἔτζι μικρὸν καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔδωσεν εἰς αὐτὸν καὶ τοὺς συγχωρίους του) ὅτι ἀφοῦ ἔφυγεν ὁ κατηγορούμενος ἀπὸ τὸ χωρίον των, παρετήρησαν καὶ εἶδαν ὅτι ἔγραφον τὰ γραμμάτια *Ἀντώνιος Καρβέλας*·

Τοῦ Γεωργίου Μαγαροῦς εἰπόντος ὅτι, ἐπλήρωσε τὸν ποιμνιακὸν φόρον εἰς τὸν Γεώργιον Κακίδην, ὡς ἐνοικιαστὴν, δραχμὰς τριάκοντα μίαν καὶ λεπτὰ ὀγδοήκοντα, καὶ τοῦ ἔδωσεν ἓν χαρτάκι· ὅτι ὁ κατηγορούμενος τοῦ εἶπεν ὅτι ἦναι σύντροφος μὲ τὸν Δαμπιώτην, ὅτι τοῦ ἐζήτησε πάλιν ἔπειτα ὁ Δαμπιώτης νὰ ξαναπληρώσῃ τὸν φόρον, ἀλλ' ἀνεφέρθη μὲ ἄλλους χωρικοὺς εἰς τὸν διοικητὴν καὶ δὲν ἐπλήρωσαν πάλιν ἐκ δευτέρου·

Τοῦ Ἀγγελῆ Κούτζουλα εἰπόντος ὅτι, ὁ κατηγορούμενος ἐπῆγε κατὰ τὸ ἔτος 1837 τὸν Ἀπρίλιον μῆνα εἰς τὸ χωρίον τῶν διὰ νὰ συνάξῃ τὰ νόμιστρα εἰπὼν ὅτι, εἶναι σύντροφος μὲ τὸν Κ. Δουμπιώτην, ὅτι ἂν δὲν πληρώσουν θὰ τοὺς ὑποβάλει εἰς πρόστιμον, ὅτι τοῦ ἔδωσεν ἕνα τεσκερὲ ὑπογεγραμμένον ἀπό τινα Ἀντώνιον Καρβέλην (τῷ ἐδείχθησαν τὰ γραμμάτια καὶ εἶπεν ὅτι ἔτζι ἦτο καὶ ἐκεῖνα ὁποῦ τοῦ ἔδωσεν ὁ κατηγορούμενος)·

Τοῦ Ἰωάννου Καβαδιᾶ, τοῦ Νικολάου Προκοπίου, τοῦ Προκοπίου Μπένου καὶ τοῦ Ἰωάννου Κουτάκη, εἰπόντων τὰ αὐτὰ, ὡς καὶ οἱ ἀνωτέρω μάρτυρες·

Τὰ παρὰ τοῦ γραμματέως ἀναγνωσθέντα ἓξ γραμμάτια ὑπὸ ἡμερομηνίαν εἰκοσιοκτὼ ἀπριλίου 1837·

Τὸν ἀντεισαγγελέα εἰπόντα, ὅτι ἐκ τῶν ἐνόρκων μαρτυριῶν ἀποδεικνύεται ἐναργῶς ὅτι ὁ κατηγορούμενος χωρὶς νὰ ἔχῃ κἀνὲν δικαίωμα, ἀπῆλθε τὴν εἰκοστὴν Ἀπριλίου 1837 εἰς Κουτρουλομετόχι, καὶ ἐξαπατήσας τινὰς τῶν ἐκεῖσε χωρικῶν, εἰπὼν ὅτι εἶναι ἐνοικιαστὴς, ἐσύναξε τὸν ποιμνιακὸν φόρον παρὰ τῶν χωρικῶν, δοὺς εἰς αὐτοὺς γραμμάτια ὑπὸ ψευδὲς καὶ ἀνύπαρκτον ὄνομα *Ἀντώνιος Καρβέλας*, ὅτι διὰ τῆς πράξεώς του ταύτης ὁ κατηγορούμενος περιεποίησεν εἰς ἑαυτὸν ἀσυγχώρητον ὄφελος μὲ βλάβην τῶν εἰρημένων χωρικῶν, καὶ ζητήσαντα διὰ ταῦτα νὰ κηρυχθῇ ἔνοχος ὁ κατηγορούμενος δυνάμει τῶν ἄρθ. 396 καὶ 398 τοῦ ποιν. νόμου, καὶ νὰ καταδικασθῇ εἰς ἑνὸς ἔτους φυλάκισιν καὶ εἰς ὅλα τὰ τῆς δίκης ἔξοδα·

Λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὰ τῆς δικογραφίας ἔγγραφα·

Σκεφθὲν κατὰ τὸν νόμον·

Ἐπειδὴ ὡς ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὸ ὑπ' ἀριθ. 99 τῆς εἰκοστῆς ὀγδόης Ὀκτωβρίου 1837 βούλευμα τοῦ συμβουλίου τῶν ἐνταῦθα πλημμελειοδικῶν, ὁ Γεώργιος Κακίδης παρεπέμφθη εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ δικαστηρίου τούτου, διὰ νὰ δικασθῇ ὅτι, ἀπελθὼν εἰς Κουτρουλομετόχι χωρίον τῆς Εὐβοίας περὶ τὴν εἰκοστὴν Ἀπριλίου ε. ε. παρέστησεν ἐν γνώσει ψευδῶς εἰς τοὺς ἐκεῖσε χωρικοὺς, ὅτι εἶναι ἐνοικιαστὴς τῶν ποιμνιακῶν φόρων, χωρὶς νὰ ἦναι τοιοῦτος, καὶ περιεποίησεν εἰς ἑαυτὸν ἀσυγχώρητον ὄφελος ὑπερβαῖνον μὲν τὰς εἴκοσι δραχμὰς ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὰς τετρακοσίας, μὲ βλάβην τῶν εἰρημένων χωρικῶν·

Ἐπειδὴ μὴ παρόντος τοῦ κατηγορουμένου, καὶ ἀγνοουμένου τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς του, ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ δικαστηρίου τούτου διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 1775 τῆς δεκάτης τρίτης Μαΐου 1838 κλητηρίου ἐπικρίματός του προσεκάλεσε τὸν εἰρημένον Γεώργιον Κακίδην νὰ ἐμφανισθῇ τὴν πρώτην δευτέραν μετὰ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ αὐτοῦ κλητηρίου ἐπικρίματος ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τούτου διὰ νὰ δικασθῇ ἐπὶ τῆς προκειμένης κατηγορίας, ἄλλως θέλει δικασθῇ ἐρήμην, τὸ δὲ εἰρημένον κλητήριον ἐπίκριμα ἐδημοσιεύθη διὰ τοῦ παραρτήματος τοῦ ἀρ. 53 τοῦ φύλλου τῆς ἐφημερίδος Ὁ Ἑλληνικὸς Ταχυδρόμος τὴν ὀγδόην Ἰουνίου 1838· καὶ ἑπομένως ἡ πρώτη δευτέρα ἀπὸ τὴν παρέλευσιν τῶν τριῶν μηνῶν, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς δημοσιεύσεως, εἶναι ἡ σημερινή·

Ἐπειδὴ τὸ αὐτὸ κλητήριον ἐπίκριμα ἐτοιχοκολλήθη δημοσίως εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν τοῦ κατηγορουμένου, εἰς τὴν θύραν τοῦ δικαστηρίου τούτου, καὶ τοῦτο ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὰ ὑπ' ἀριθ. 288 καὶ 289 τῆς 17 Μαΐου 1838 ἀποδεικτικὰ τοῦ παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τούτῳ κλητῆρος Ἰω. Στέργιου, ὅτι ἐξεπληρώθησαν ἐπὶ τῆς προκειμένης κατηγορίας αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρ. 460 καὶ 461 τῆς ποιν. δικονομίας·

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρ. 462 συνδιασμένον μὲ τὸ ἄρθρ. 403 τῆς αὐτῆς δικονομίας, ἐὰν ὁ κατηγορούμενος κλητευθεὶς δὲν ἐμφανισθῇ δικάζεται ἐρήμην, ἐὰν ἡ κλῆσις ἔγινε κατὰ τοὺς νομίμους τύπους, ὁ δὲ κατηγορούμενος Γεώργιος Κακίδης καίτοι κλητευθεὶς δὲν ἐνεφανίσθη, ὅθεν δικάζεται ἐρήμην·

Ἐπειδὴ ὡς ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὰς ἐνόρκως ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τούτου ληφθείσας σήμερον μαρτυρίας τοῦ Δωροθέου Μοναχοῦ, Γεωργίου Μαγαροῦς, Ἀγγελῆ Κούτζουλα, Ἰωάννου Καβαδιᾶ, Νικαλάου Προκοπίου,

Προκοπίου Μπένου, Ἰωάννου Κοντάκη, Εὐθυμίου Ἀθανασίου καὶ Κωνσταντῆ Δουμπιώτου, ὁ τελευταῖος οὗτος ὁ Κ. Δουμπιώτης ἦτο κατὰ τὸ 1837 ὁ ἐνοικιαστὴς τοῦ ποιμνιακοῦ φόρου τοῦ χωρίου Κουτρουλομετοχίου, ὁ δὲ Γεώργιος Κακίδης δὲν εἶχε κάμμίαν μετοχὴν εἰς τὴν ἐνοικίασιν ταύτην, οὔτε ἐστάλη παρὰ τοῦ εἰρημένου Δουμπιώτου ὅστις ἦτο, κατὰ τὴν ἰδίαν του μαρτυρίαν, μετά τινος Παύλου Σκλαβούνου καὶ οἱ εἰσπράκτορες τοῦ εἰρημένου ποιμνιακοῦ φόρου·

Ἐπειδὴ ὡς ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὰς μαρτυρίας τῶν εἰρημένων Δωροθέου Μοναχοῦ, Γεωργίου Μαγαροῦς, Ἀγγελῆ Κούτζουλα, Ἰωάννου Καβαδιᾶ, Νικολάου Προκοπίου, Προκοπίου Μπένου καὶ Ἰωάννου Κοντάκη, ὁ κατηγορούμενος Γεώργιος Κακίδης τὴν εἰκοστὴν Ἀπριλίου 1837 παρουσιάσθη εἰς αὐτοὺς, εἰπὼν ὅτι καὶ οὗτος εἶναι ἐνοικιαστὴς τῶν ποιμνιακῶν φόρων, καὶ ὡς ἀπεσταλμένος χωρὶς, ὡς εἴρηται, νὰ ἦναι τοιοῦτος ἐνοικιαστὴς, ἢ ἀπεσταλμένος, καὶ ἐζήτησε καὶ ἔλαβεν ἀπὸ αὐτοὺς τὸν εἰρημένον ποιμνιακὸν φόρον εἰς δραχμὰς τριακοσίας τεσσαράκοντα τέσσαρας καὶ πεντήκοντα λεπτὰ, περιποιήσας τοιουτοτρόπως εἰς ἑαυτὸν ἀσυγχώρητον ὄφελος μὴ ὑπερβαίνον τὰς τετρακοσίας δραχμὰς, μὲ βλάβην τῶν εἰρημένων χωρικῶν, παρὰ τῶν ὁποίων, ὡς ἐμαρτύρησαν οὗτοι, ὁ ἐνοικιαστὴς Δουμπιώτης ἐζήτησε τὸν αὐτὸν φόρον, τὸν ὁποῖον εἶχον πληρώσει πρὸς τὸν εἰρημένον Γ. Κακίδην ὅστις ὡς ἀπεδείχθη ἀπὸ τας εἰρημένας μαρτυρίας, ἔδωσε πρὸς τοὺς αὐτοὺς χωρικοὺς γραμμάτια πρὸς ἀπόδειξιν τῆς πληρωμῆς ὑπογράψας αὐτὰ ὑπὸ ἄλλο ὄνομα *Ἀρτώνιος Καρβέλας*·

Ἐπειδὴ ὡς ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὴν ἔνορκον μαρτυρίαν τοῦ Δ. Καφφετζόγλου ληφθεῖσαν σήμερον ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τούτου, καὶ ἀπὸ τὰ ἄλλα περιστατικὰ, τὰ εἰρημένα γραμμάτια καὶ ἡ ὑπογραφὴ εἶναι γεγραμμένα καὶ ὑπογεγραμμένα παρὰ τοῦ Γεωργίου Κακίδου·

Ἐπειδὴ ὁ κατηγορούμενος διὰ τῆς πράξεώς του ταύτης παρεβίασε τὸ ἄρθρ. 396 ἐδάφ. ἁ. κατα τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθ. 398 τοῦ ποιν. νόμου·

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρ. 403 τῆς ποιν. δικονομίας, ἐρήμης οὔσης τῆς δίκης ὡς ἡ παροῦσα, ἀποφασίζεται ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει ἡ πρᾶξις καὶ ἡ ἐφαρμοστέα ποινὴ, κατὰ δὲ τὸ ἄρθρ. 462 ἐδάφ. β'. τῆς ἰδίας δικονομίας ἐπὶ φυγοδίκων ἀπόντων, ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἡ κατ' ἐρήμην ἀπόφασις τοιχοκολλᾶται δημοσίως εἴς τε τὴν τελευταίαν κατοικίαν τοῦ κατηγορουμένου, εἰς τὴν θύραν τοῦ δικαστηρίου τῶν πλημμελειοδικῶν, καὶ δημοσιεύεται εἰς ἓν ἢ εἰς πλείονα δημόσια φύλλα·

Ἐπειδὴ ὡς εἴρηται, ἡ ἀπάτη ὡς πρὸς τὸ ποσὸν ἐγγίζει σχεδὸν τὰς τετρακοσίας δραχμὰς καὶ ἔγινεν ὑπὸ ψευδὲς ὄνομα, παριστάσεις αἵτινες αὐξάνουν τὴν ἐγκληματικότητα τῆς πράξεως καὶ θεωροῦνται ἐπιβαρυντικαί·

Διὰ τοὺς λόγους τούτους

Δικάζον ἐρήμην,

Ἀποφασίζει

Κηρύττει ἔνοχον τὸν Γεώργιον Κακίδην ὅτι ἀπελθὼν εἰς τὸ Κουτρουλομετόχι, χωρίον τῆς Εὐβοίας περὶ τὴν εἰκοστὴν Ἀπριλίου 1837 παρέστησεν ἐν γνώσει εἰς τοὺς ἐκεῖσε χωρικοὺς Δωρόθεον Μοναχὸν, Γεώργιον Μαγκαροῦς, Ἀγγελῆν Κούτζουλαν, Γιάννην Καβαδιᾶν, Νικόλαον Προκοπίου, Προκόπιον Μπένου καὶ Γιάννην Κοντάκην, ὅτι εἶναι ἐνοικιαστὴς τῶν ποιμνιακῶν φόρων χωρὶς νὰ ἦναι τοιοῦτος, καὶ περιεποίησεν εἰς ἑαυτὸν ἀσυγχώρητον ὄφελος, ὑπερβαῖνον μὲν τὰς εἴκοσι δραχμὰς, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὰς τετρακοσίας μὲ βλάβην τῶν εἰρημένων χωρικῶν, ἤτοι ἐπὶ παραβάσει *τῶν ἄρθρ. 396 ἐδ. 1 κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ 398 ἄρθρ. τοῦ ποιν. νόμου.*

Δυνάμει τῶν εἰρημένων ἄρθρων ὁρ ζόντων οὕτω (ἄρ. 396 § 1)· « ἔνοχος » ἀπάτης εἶναι ὅστις θέλων νὰ βλάψῃ ἄλλον, ἢ νὰ περιποιήσῃ εἰς ἑαυτὸν » ἀσυγχώρητον ὄφελος, παριστᾷ ἐν γνώσει ψευδῆ πράγματα ὡς ἀληθῆ, » ἀποκρύπτει, ἢ παρασιωπᾷ ἀθεμίτως πράγματα ἀληθῆ, καὶ ἐντεῦθεν » βλάπτει τὸν ἄλλον, ἢ ὠφελεῖται ὁ ἴδιος ».

(ἄρθρ. 398) Ἡ ἀπάτη ἥτις δὲν ἔχει κάμμίαν τῶν εἰς τὰ ἑξῆς ἄρ. 399 καὶ 401 ὁριζομένων ἐπιβαρυντικῶν ἰδιοτήτων, ἐὰν ἡ ἐντεῦθεν προσγενομένη ζημία, ἢ τὸ προκύψαν ἀσυγχώτητον κέρδος ὑπερβαίνῃ τὴν τιμὴν τῶν εἴκοσι δραχμῶν, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν· καταδικάζει τὸν εἰρημένον Γεώργιον Κακίδην εἰς φυλάκισιν ἑνὸς ἔτους, καὶ εἰς ὅλα τὰ τῆς δίκης ἔξοδα.

Ἡ ἡπαροῦσα ἀπόφασις θέλει τοιχοκολληθῆ εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν τοῦ καταδικασθέντος Γεωργίου Κακίδου, εἰς τὴν θύραν τοῦ δικαστηρίου τούτου, καὶ θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος ὁ Ἕλλην. Ταχυδρόμος.

Ἡ ἐκτέλεσις τῆς παρούσης ἀποφάσεως ἀνατίθεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου εἰς τὸν παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τούτῳ εἰσαγγελέα.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν 12 Σεπτεμβρίου τοῦ 1838 ἔτους ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ συμβουλίου τῶν ἐν Χαλκίδι πλημμελειοδικῶν.

Ὁ πρόεδρος Α. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ, Ι. ΛΕΚΑΤΗΣ, Δ. ΝΟΥΛΛΑΣ, Δ. ΠΑΠΑΓΟΣ, Α. ΒΑΡΑΤΑΣΗΣ.

Ὁ ὑπογραμματεὺς Δ. Γεωργιάδης.

Ἐδημοσιεύθη αὐθημερὸν ἀπόντος τοῦ καταδικασθέντος Γ. Κακίδου.

Ὁ πρόεδρος Α. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.

Ὁ ὑπογραμματεὺς Δ. Γεωργιάδης.

ΚΑΣΧΕΤΗΡΙΟΝ.

(Ἐλ. 31 Ὀκτωβρίου.)

(Ἀριθ. ἐγγράφ. 1077.) (Ἀριθ. πρωτοκ. 204)

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Σύρῳ πλημμελειοδίκαις ἀνακρίτης.

Ἐπειδὴ οἱ ἀδελφοὶ Εὐστράτιος καὶ Ζωρζῆς Μαυρογορδάτου κατηγοροῦνται ἐπὶ δολίᾳ χρεωκοπίᾳ·

Ἐπειδὴ ἡ πρᾶξις αὕτη προβλεπομένη ἀπὸ τὸ ἄρθρον 405 τοῦ ποιν. νόμου, εἶναι κακούργημα·

Ἐπειδὴ οἱ κατηγορούμενοι εἶναι ἀπόντες καὶ ἀγνοεῖται ὁ τόπος τῆς διαμονῆς των.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἐνταῦθα Κυρίου εἰσαγγελέως, καὶ

Δυνάμει τῶν ἄρθρων 220, 221 καὶ 222 τῆς ποιν. δικονομίας·

Ἐντελλόμεθα

Τὴν κατάσχεσιν τῶν εἰρημένων Εὐστρατίου καὶ Ζωρζῆ Μαυρογορδάτου.

Παρακαλοῦνται ἅπασαι αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ τοῦ κράτους νὰ κατάσχωσιν αὐτοὺς καὶ κατασχεθέντας νὰ τοὺς παραδώσωσιν εἰς ἡμᾶς.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος ἀνατίθεται εἰς τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ ἐνταῦθα Κυρίου εἰσαγγελέως.

Τὰ χαρακτηριστικὰ ἄγνωστα.

Ἐν Σύρῳ τὴν 8 Σεπτεμβρίου 1838.

Ὁ ἀνακριτὴς Π. Λεντούδης.

Ὁ δικαστικὸς γραφεὺς Ἐμμαν. Χαρίλαος.

ΚΑΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ.

(Ἐλ. 29 Ὀκτωβρίου.) (1)

(Ἀριθ. ἐγγράφ. 2494) (Ἀριθ. πρωτοκ 174.)

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις ἐφέταις εἰσαγγελεὺς

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' ἀριθ. 47 καὶ ἀπὸ 7 Ὀκτωβρίου ε. ε. βούλευμα τοῦ συμβουλίου τῶν ἐν Μεσολογγίῳ πλημμελειοδικῶν, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ Γεώργιος Κεράσης, γεωργὸς, γεννημένος καὶ κάτοικος εἰς Βαλάωραν τοῦ δήμου Ἀπεραντίων τῆς Εὐρυτανίας, παρεπέμφθη εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου τῶν κακουργιοδικῶν διὰ νὰ δικασθῇ ὡς ὑπαίτιος τοῦ ὅτι τὴν 14 Μαρτίου ε. ε. ἀπρομελετήτως εἰς βρασμὸν ψυχικῆς ὁρμῆς, εἰς χωρίον Βαλάωραν, ἐρεθισθεὶς, καὶ παροργισθεὶς παρὰ τοῦ Χρήστου Ζαρμακούπη, ἀπεφάσισε καὶ ἐξετέλεσε κατ' αὐτοῦ ἀνθρωποκτονίαν (ἄρθ. 293 §. 2. τοῦ ποιν. νόμου·)

Ἐπιθεωρήσαντες τὸ ἀπὸ 26 Ὀκτωβρίου 1838 ἐγκλητήριον κατὰ τοῦ εἰρημένου·

Ἰδόντες τὸ ἄρθρον 463 τῆς ποιν. δικονομίας·

Ἐπειδὴ ὁ διαληφθεὶς Κεράσης κατέστη φυγόδικος καὶ ἀγνοεῖται ὁ τόπος τῆς διαμονῆς του,

Προσκαλοῦμεν αὐτὸν νὰ ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύτεως τοῦ παρόντος, εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ κατὰ τὴν περιφέρειαν τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν Κακουργιοδικείου διὰ νὰ δικασθῇ κατὰ τὸν νόμον, ἄλλως μετὰ παρέλευσιν αὐτῆς τῆς προθεσμίας θέλει δικασθῆ ἐρήμην κατὰ τὸ ἄρθρον 464 τῆς ποιν. δικονομίας, καὶ ὑποφέρει τὰς ἐν τῷ ἄρθ. 467 τῆς ἰδίας ἐνδιαλαμβανομένας συνεπείας.

Τὸ παρὸν κλητήριον ἐπίκριμμα θέλει τοιχοκολληθῆ εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν τοῦ διαληφθέντος φυγοδίκου, εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου τῶν Κακουργιοδικῶν καὶ εἰς τὴν τοῦ ἐν Μεσολογγίῳ δικαστηρίου τῶν πλημμελειοδικῶν· θέλει δὲ δημοσιευθῆ καὶ εἰς τὸ παράρτημα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ταχυδρόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Ὀκτωβρίου 1838.

Ὁ εἰσαγγελεὺς Κ. Ἰ. ΠΙΤΖΙΠΙΟΣ.

(Ἐλ. 31 Ὀκτωβρίου.) (2)

(Ἀριθ. ἐγγράφ. 2406) (Ἀριθ. πρωτοκ. 218.)

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις ἐφεταις εἰσαγγελεύς.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 11 Ὀκτωβρίου 1838 ὑπ' ἀριθ. 237 βούλευμα τοῦ συμβουλίου τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν διὰ τοῦ ὁποίου ὁ Ἀνδρέας Γεωργίου Κυδωνιεὺς, *ναύτης, γεννηθεὶς εἰς Κυδωνίαν καὶ κάτοικος εἰς* Αἴγιναν, παρεπέμφθη εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου τῶν κακουργιοδικῶν διὰ νὰ δικασθῇ ὡς ὑπαίτιος τοῦ ὅτι τὴν 25 Ἰουλίου 1838 ἀπρομελετήτως καὶ εἰς βρασμὸν ψυχικῆς ὁρμῆς ἀπεφάσισε καὶ ἐξετέλεσεν εἰς Αἴγιναν ἀνθρωποκτονίαν κατὰ τῆς συζύγου του Ἀργυρῆς (ἄρθρ. 293 §. 1 τοῦ ποιν. νόμου.)·

Ἐπιθεωρήσαντες τὸ ἀπὸ 14 Ὀκτωβρίου 1838 ἐγκλητήριον κατὰ τοῦ εἰρημένου·

Ἰδόντες τὸ ἄρθρον 463 τῆς ποιν δικονομίας·

Ἐπειδὴ ὁ διαληφθεὶς Ἀνδρέας Γεωργίου κατέστη φυγόδικος καὶ ἀγνοεῖται ὁ τόπος τῆς διαμονῆς του·

Προσκαλοῦμεν αὐτὸν νὰ ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ κατὰ τὴν περιφέρειαν τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν κακουργιοδικείου διὰ νὰ δικασθῇ κατὰ τὸν νόμον, ἄλλως μετὰ παρέλευσιν αὐτῆς τῆς προθεσμίας θέλει δικασθῆ ἐρήμην κατὰ τὸ ἄρθρον 464 τῆς ποινικῆς δικονομίας, καὶ ὑποφέρει τὰς ἐν τῷ ἄρθ. 464 τῆς ἰδίας ἐνδιαλαμβανομένας συνεπείας.

Τὸ παρὸν κλητήριον ἐπίκριμα θέλει τοιχοκολληθῆ εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν τοῦ διαληφθέντος φυγοδίκου εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου τῶν κακουργιοδικῶν, καὶ εἰς τὴν τοῦ ἐν Ἀθήναις δικαστηρίου τῶν πλημμελειοδικῶν· θέλει δὲ δημοσιευθῆ καὶ εἰς τὸ παράρτημα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ταχυδρόμου.

Ἀν Ἀθήναις τὴν 14 Ὀκτωβρίου 1838.

Ὁ εἰσαγγελεὺς Κ. Ἰ. ΠΙΤΖΙΠΙΟΣ.

(Ἐλ. 31 Ὀκτωβρίου.) (3)

(Ἀριθ. ἐγγράφ. 2475.) (Ἀριθ. πρωτκ. 225.)

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις ἐφέταις εἰσαγγελεύς.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' ἀριθ. 985 καὶ ἀπὸ 14 Ὀκτωβρίου 1838 βούλευμα τῶν ἐν Ἀθήναις πλημμελειοδικῶν, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ Ἀγγελῆς Ἀθανασίου Βότζη, ποιμὴν, ἡλικίας ἐτῶν 19 γεννηθεὶς καὶ κάτοικος εἰς Δομβράνην παρεπέμφθη εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου τῶν κακουργιοδικῶν διὰ νὰ δικασθῇ ὡς ὑπαίτιος τοῦ ὅτι τὴν 4 Ἰουνίου 1838, μεταχειρισθεὶς σωματικὴν βίαν καὶ ἀπειλὰς γινομένας μ' ἐπικείμενον κίνδυνον σώματος καὶ ζωῆς, ἠνάγκασεν εἰς ἀσέλγειαν εἰς τὴν κατὰ τὸν δῆμον Δομβράνης ῥάχην τοῦ Ματζόλη-Κοτζάλη, τὴν Μάρω τοῦ Σωτήρχου Καλῆ μὴ συμπληρώσασαν τὸ δωδέκατον ἔτος τῆς ἡλικίας της (ἄρθρον 273 §. 2 τοῦ ποιν. νόμου).

Ἐπεθεωρήσαντες τὸ ἀπὸ 22 Ὀκτωβρίου 1838 ὑπ' ἀριθ. 2469 ἐγκλητήριον κατὰ τοῦ εἰρημένου Ἀγγελῆ Ἀθανασίου Βότζη.

Ἰδόντες τὸ ἄρθρον 463 τῆς ποινικῆς δικονομίας·

Ἐπειδὴ ὁ διαληφθεὶς Ἀγγελῆς κατέστη φυγόδικος καὶ ἀγνοεῖται ὁ τόπος τῆς διαμονῆς του·

Προσκαλοῦμεν αὐτὸν νὰ ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ κατὰ τὴν περιφέρειαν τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν κακουργιοδικείου διὰ νὰ δικασθῇ κατὰ τὸν νόμον, ἄλλως μετὰ παρέλευσιν αὐτῆς τῆς προθεσμίας θέλει δικασθῆ ἐρήμην κατὰ τὸ ἄρθρον 464 τῆς ποιν. δικονομίας, καὶ ὑποφέρει τὰς ἐν τῷ ἄρθρ. 467 τῆς ἰδίας ἐνδιαλαμβανομένας συνεπείας.

Τὸ παρὸν κλητήριον ἐπίκριμα θέλει τοιχοκολληθῆ εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν τοῦ διαληφθέντος φυγοδίκου, εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου τῶν κακουργιοδικῶν καὶ εἰς τὴν τοῦ ἐν Ἀθήναις δικαστηρίου τῶν πλημμελειοδικῶν· θέλει δὲ δημοσιευθῆ καὶ εἰς τὸ παράρτημα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ταχυδρόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Ὀκτωβρίου 1838.

Ὁ εἰσαγγελεὺς Κ. Ι. ΠΙΤΣΙΠΙΟΣ.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΜΩΝ.

(Ἐλ. 8 Ὀκτωβρίου) (1)
(Ἀριθ. πρωτοκόλ. 149). (Πληρ. 107).

Ἔκθεσις κατασχέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ.

Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 336 πράξεως τοῦ κυρίου προέδρου τῶν ἐν Τριπόλει πρωτοδικῶν σημειουμένης ὑπὸ ἡμερομηνίαν 2 Αὐγούσου 1838, καὶ τῆς πρὸς ἐμὲ παραγγελίας τοῦ διοικητικοῦ ταμία Γόρτυνος Ἀθανασ. Ἀντωνοπούλου, καὶ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 22 Αὐγούστου ε. ε. αἱ ὁποῖαι διατάττουν κατάσχεσιν καὶ πλειστηριασμὸν ἀκινήτων κτημάτων τοῦ Ἀργύρη Τζιούβελα ὡς ἐγγυητοῦ καὶ πληρωτοῦ τοῦ Δημητρίου Μπούκουρα ὀφειλέτου πρὸς τὸ δημόσιον ἀπὸ προσόδους τοῦ 1837 ἐπὶ δραχ. 1400 καὶ τὰ τῆς ἐκτελέσεως ἔξοδα καὶ λοιπὰ μέχρι τῆς ἐξοφλήσεως.

Ὁ ὑποφαινόμενος κλητὴρ τῶν ἐν Τριπόλει πρωτοδικῶν ἀπῆλθον πρὸς τὴν κωμόπολιν Μαγουλιανῶν, καὶ παραλαβὼν τὸν δημαρχικὸν πάρεδρον τοῦ δήμου Μηλάοντος κύριον Διονύσιον Ἀλεξόπουλον καὶ τοὺς δύο ἐνηλίκους μάρτυρας Κωσμᾶν Κωσμόπουλον καὶ Δημητράκην Καλομοιρόπουλον, καὶ ἀσχέτους παρ' ἐμοῦ καὶ τῶν διαδίκων καὶ ἀπῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἀργύρη Τζιούβελα, σήμερον ἡμέραν τετράδην καὶ ὥραν τετάρτην μ. μ. τὴν εἰκοστὴν τετάρτην Αὐγούστου 1838 ἵνα κατάσχω τὴν οἰκίαν του, καὶ μὴν εὑρόντες κινητὴν περιουσίαν εἰμὴ μόνον ὅσα διαλαμβάνει τὸ ἄρθ. 885 τῆς πολ δικονομίας κατέσχεσα τὴν οἰκίαν τοῦ ῥηθέντος Ἀργύρη Τζιούβελα κειμένην ἐντὸς τῆς κωμοπόλεως ταύτης, πλησιάζουσαν κατ' ἀνατολὰς μὲ δημόσιον δρόμον, κατὰ δυσμὰς μὲ Στασινὸν Βαρελᾶ, κατ' ἄρκτον μὲ Ἀποσόλην Λεβίδα καὶ κατὰ μεσημβρίαν μὲ Γιαννάκην Σαράντου, ἐμετρήθη δὲ τὸ ὕψος πηχ. παλαιῶν 13 τὸ ὅλον τετραγωνικὰς ἡ οἰκία πλάτος καὶ μάκρος πήχ. 600, ἔχει καὶ πατώματα δύο, δωμάτια 4 μὲ τὸ χαγιάτι τους καὶ μὲ τὸ κατώγι τους, ἡ δὲ περιοχὴ τῆς γῆς μετὰ τῆς οἰκοδομῆς τῆς οἰκίας εἶναι πήχ. 500 ὡς ἔγγιστα, ἐκτιμήθη δὲ παρὰ τοῦ παρέδρου καὶ τῶν μαρτύρων ἡ οἰκία καὶ ἡ γῆ αὐτῆς καθὼς καὶ ἡ κατασκευὴ τῆς οἰκίας μὲ τὴν σκεπήν της διὰ δραχ. δύο χιλιάδας ἀρ. 2000· ἡ κατάσχεσις δὲ αὕτη ἐνεργήθη κατὰ τὸ ἀπὸ 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου) 1838 Υ. Β. διάταγμα κατὰ τα ἄρθρ. 4 καὶ 9 τοῦ αὐτοῦ νόμου, καὶ θέλει πλειστηριασθῆ ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἐφημερίδος πρὸς ἡμᾶς τοῦ Ἑλλην. Ταχυδρόμου, ἐπιμελείᾳ τοῦ διοικητικοῦ ταμία Γόρτυνος, τότε δὲ θέλει διορίσομεν ῥητῶς τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν, καὶ τὸν τόπον τοῦ πλειστηριασμοῦ, καὶ τὸν εἰρηνοδίκην εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν κεῖται ἡ κατασχεθεῖα οἰκία κατὰ τὸ ἄρθρ. 6 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἀντίγραφα τῆς παρούσης ἐκθέσεως θέλουν κοινοποιηθῆ εἰς τὸν ἀντίδικον ὡς ἀπόντα τῆς κατασχέσεως, ἕτερον θέλει κοινοποιηθῆ εἰς τὸν εἰρηνοδίκην Ψωφίδος ὡς ὑποθηκοφύλακα διὰ νὰ τὸ ἀπεράσῃ εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν κατὰ τὸν νόμον, ἕτερον εἰς τὸν εἰρηνοδίκην Νυμφασίας ὅπου ἐνώπιόν του θέλει γίνει ὁ πλειστηριασμός, ἕτερον θέλει τοιχοκολληθῆ εἰς τὴν πλατείαν τοῦ αὐτοῦ δήμου, ἕτερον εἰς τὴν πλατείαν Καρυταίνης, ἕτερον εἰς τὸν εἰρηνοδίκην τῆς πρωτευούσης τοῦ νομοῦ καὶ ἕτερον θέλει κοινοποιηθῆ εἰς τὴν πλατείαν τοῦ ἁγίου Βασιλείου Τριπόλεως, πρὸς γνῶσιν τῶν ἐπιθυμούντων νὰ γίνωσιν ἀγοροσταί, τὸ τίμημα δὲ αὐτοῦ θέλει γίνει ἐπὶ χεῖρας εἰς μετρητά, ἡ δὲ κατακύρωσις τῆς κατασχεθείσης οἰκίας θέλει γίνει εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου· τίθεται δὲ ὡς πρώτη προσφορὰ παρὰ τοῦ καταδιώκοντος διοικητικοῦ ταμία Γόρτυνος ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ δημοσίου δραχ. 600. Ἀνεγνώσθη ἡ παροῦσα ἔκθεσις εὐκρινῶς, καὶ ὑπεγράφη παρὰ τοῦ παρέδρου καὶ τῶν μαρτύρων ὡς ἐκτιμητῶν καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ κλητῆρος.

Ἐν Μαγουλιάνῃ, την 24 Αὐγούστου 1838.

Ἀπόντων τῶν διαδίκων·

Ὁ δημαρχικὸς πάρεδρος Μηλάοντος Διονύσιος Ἀλεξόπουλος.

Οἱ μάρτυρες Κωσμᾶς Κωσμόπουλος, Δημητράκης Καλομυρόπουλος.

Ὁ κλητὴρ Δημήτριος Ῥουσπής.

Ἐλ. 8 Ὀκτωβρίου.) (2)
(Ἀριθ. πρωτοκόλ. 150.) (Πλ. 108.)

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Σπάρτῃ πρωτοδίκαις κλητὴρ Δηλοποιεῖ, ὅτι

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 283 καὶ ἀπὸ 30 Ἰουλ. ε. ε. ἐκτελεστοῦ ἀπογράφου τῆς ὑπ' ἀριθ. 127 καὶ ἀπὸ 7 Ἰουν. τ. ε. ἀποφάσεως τῶν ἐν Σπάρτῃ πρωτοδ., δι' ἧς ἐδόθη ἡ ἄδεια εἰς τὸν διοικητ. ταμίαν Λακεδαίμονος Κ. Νικόλαον Κορφιωτάκην, νὰ κατάσχῃ καὶ πλειστηριάσῃ τὴν εἰς τὴν προσαρτωμένην ἔκθεσιν κατσχέσεως οἰκίαν τοῦ Γεωρ. Περιστέρα ὀφειλέτου, καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ Νικολ. Καστάνη, ἀμφοτέρων κατοίκων Μιστρᾶ πρὸς ἀπόσβεσιν διὰ τὸ πρὸς τὸ δημόσιον χρέος των ἐκ δραχ. 573 καὶ λ. 66 καὶ τοῦ τόκου αὐτῶν ἀπὸ τῆς καθυστερήσεως, μέχρι τῆς ἐξοφλήσεως.

Δυνάμει τοῦ ἄρθρ. 5. § 1. καὶ τοῦ ἄρ. 6. § 1. τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουνίου, (5 Ἰουλ.) ε. ε. νόμου, ἐκτίθενται εἰς πλειστηριασμὸν τὰ εἰς τὴν προσαρτωμένην ἔκθεσιν κατασχέσεως ἐνεργηθεῖσαν παρ' ἐμοῦ τοῦ ὑποφαινομένου κλητῆρος, ἀκίνητα κτήματα δηλ. οἰκία τῶν εἰρημένων Γ. Περιστέρα καὶ Ν. Καστάνη, δύο ἑβδομάδας μετὰ τὴν ἐφάπαξ γενομένην δημοσίευσιν διὰ τῆς ἐφημερίδος τοῦ ἑλληνικοῦ Ταχυδρόμου εἰς ἡμέραν κυριακὴν, ἐπομένην μετὰ τὸ τέλος τῆς θείας λειτουργίας, ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου Σπάρτης κυρίου Σταύρου Παρθενοπούλου, ἔμπροσθεν εἰς τὸ καφφενεῖον τοῦ κυρίου Νικολ. Κορφιωτάκη, εἰς τὴν πλατείαν τῆς ἀγορᾶς τῆς πόλεως Σπάρτης.

Ἡ τιμὴ τῆς πρώτης προσφορᾶς προσδιορίζεται κατ' αἴτησιν τοῦ καταδιώκοντος τὴν κατάσχεσιν διοικητικοῦ ταμία Λακεδαίμονος, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 23 Σεπτεμβρίου (3 Ὀκτωβρίου) 1836 Υ. Β. διατάγματος καταχωρημένου εἰς τὸ 53 φύλλον τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως· ἡ δὲ κατακύρωσις θέλει γενεῖ εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρ. 974 τῆς πολιτικῆς δικονομίας, διδομένου σημείου διὰ σκηπανίου, ἢ κώδωνος.

Ἡ πώλησις γίνεται ἐπὶ χεῖρας εἰς μετρητὰ, μεταβαινόντων τῶν κτημάτων ἀμέσως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ὑπερθεματιστοῦ.

Εἰδοποιοῦνται λοιπὸν, ὅσοι θέλουν νὰ γίνωσιν ἀγοραστὰ εἰς τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος κτήματα, νὰ ἐμφανισθῶσι κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἵνα πλειοδοτήσωσιν.

Ἡ παροῦσα νὰ κοινοποιηθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρ. 968 καὶ 969 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ἐν Σπάρτῃ τὴν 23 Αὐγούστου 1838.

Ὁ κλητὴρ Α Βαρουξόπουλος.

Ἕπεται τὸ ἀντίγραφον τῆς κατασχέσεως.

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 283 καὶ ἀπὸ 30 Ἰουλίου ε. ε. ἐκτελεστοῦ ἀπογράφου τῆς ὑπ' ἀριθ. 127 καὶ ἀπὸ 7 Ἰουνίου τ. ε. ἀποφάσεως τοῦ ἐν Σπάρτῃ πρωτοδικείου, καὶ δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 2,236 καὶ ἀπὸ 21 Αὐγούστου ε. ε. ἐγγράφου πληρεξουσιότητος δυθείσης πρὸς τὸν ὑποφαινόμενον Α. Βαρουξόπουλον κλητῆρα παρὰ τῶ ἐν Σπάρτῃ πρωτοδικείῳ, παρὰ τοῦ διοικητικοῦ ταμία Λακεδαίμονος Κ. Νικολάου Κορφιωτάκη, ἥτις διατάττει τὸν ὑποφαινόμενον Α. Βαρουξόπουλον, νὰ ἐκτελέσῃ κατάσχεσιν ἐπὶ τῆς ἀκινήτου περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου Γεωργίου Περιστέρα καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ Νικολ. Καστάνη, ἀμφοτέρων κατοίκων Μιστρᾶ, πρὸς ἀπόσβεσιν διὰ τὸ πρὸς τὸ δημόσιον χρέος των δραχμὰς 573 καὶ λεπ. 66 καὶ τοῦ τόκου αὐτῶν ἀπὸ τῆς καθυστερήσεως, μέχρι τῆς ἐξοφλήσεως. Ὁ ὑποφαινόμενος κλητὴρ τῶν ἐν Σπάρτῃ πρωτοδικῶν, μετέβην σήμερον τὴν 23 τοῦ τρέχ. μηνὸς Αὐγούσ. τοῦ 1838 ἔτους ἡμέραν τρίτην, ὥραν 11 π. μ. εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ὀφειλέτου Γεωργ. Περιστέρα κατοίκου Μιστρᾶ, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἐγγυητοῦ Ν. Καστάνη, καὶ προσέλαβον παρὰ τῷ ἐνταῦθα δημαρχείῳ καὶ τὸν δημαρχικὸν πάρεδρον Κ. Ἐμμ. Μανουσάκην, καὶ τοὺς ἐνηλίκους μάρτυρας κυρίους Γιαννούλην Γεωργακόπουλον καὶ Ἀναγνώστην Συρμόπουλον κατοίκους Μιστρᾶ, ἀσχέτους συγγενείας μετὰ τῶν διαδίκων, καὶ παρόντος τοῦ ἐγγυητοῦ Νικολ. Καστάνη, ἀπόντος τοῦ ὀφειλέτου Γ. Περιστέρα, καὶ δυνάμει τῶν ἄρθρ. 957 καὶ 958 τῆς πολιτ. δικονομίας, ἐπεχείρησα κατάσχεσιν ὡς ἀκολούθως·

Ἐπὶ μιᾶς οἰκίας τοῦ ἐγγυητοῦ Ν. Καστάνη κειμένης εἰς Μιστρᾶ εἰς θέσιν κήπους, διῃρημένη εἰς δύο δωμάτια, πατωμένη μὲ σανίδια, μὲ τὴν αἴθουσάν της, σκεπσμένη μὲ κεράμους, μὲ παράθυρα ἓξ, ἁρμάρια τέσσαρα, θύρας δύω μὲ τὸ κατώγειόν τους διῃρημένον εἰς δύω, μὲ ἓν παράθυρον καὶ μίαν θύραν, καὶ μίαν λόντζαν πλησίον τῆς οἰκίας σκεπασμένην μὲ κεράμους, μὲ τὸ προαύλιόν της ὁλόγυρα περιτοιχισμένην μὲ μάνδραν, μὲ τὴν ἐξωπόρτα της, ἐντὸς τοῦ προαυλίου εἰς ἓν μέρος γῆς ἔχει μουρίστραν, δηλ. νεοφυτεύτους μουρέας ῥίζας πεντακοσίας ἀριθ. 500 ὡς ἔγγιστα καὶ μίαν μουραίαν μεγάλην ἐντὸς τοῦ προαυλίου, συνορευομένης τῆς εἰρημένης οἰκίας, κατ' ἀνατολὰς κῆπος τοῦ Ἰωάν. Κυρούση, κατὰ δυσμὰς δρόμος δημόσιος, κατ' ἄρκτον κῆπος τοῦ ἰδίου Κυρούση καὶ κατὰ μεσημβρίαν δρόμος δημόσιος, ἐκτιμήθη δὲ παρὰ τοῦ εἰρημένου δημαρχικοῦ παρέδρου μὲ τὰ ἐν αὐτοῖς διὰ δραχ. ὀκτακοσίας ἀριθ, 800· ὁ δὲ διοικητικὸς ταμίας ἐπρόσφερε δραχ. τριακοσίας, ἀριθ. 300.

Τὴν αὐτὴν στιγμὴν μετέβημεν καὶ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ εἰρημένου ὀφειλέτου Γ. Περιστέρα, κειμένην εἰς κάτω χώραν τοῦ Μιστρᾶ, σκεπασμένην μὲ κεράμους, χαμογείαν, παράθυρον ἓν, ἁρμάρια δύω, θύραν μίαν μὲ τὸ προαύλιόν της, συνορευομένην κατ' ἀνατολὰς δρόμον δημόσιον, καὶ κατὰ δυσμας κῆπον τοῦ ἰδίου Γ. Περιστέρα, κατ' ἄρκτον Χρῆστος Συγελάκος, κατὰ μεσημβρίαν κῆπος τοῦ ἰδίου Γ. Περιστέρα. ὁ εἰρημένος κῆπος συνίσταται ἀπὸ ἓν τέταρτον γῆς, καὶ μίαν μουραίαν μικρὴν καὶ τέσσαρας μουραίας, αἱ ὁποῖαι κεῖνται πλησίον εἰς τὸ Τζαμὶ, ἐκτιμήθησαν δὲ ὅλα αὐτὰ μὲ τὰ ἐν αὐτῇ ἐνδιαλαμβανόμενα παρὰ τοῦ ἰδίου δημαρχικοῦ παρέδρου διὰ δραχ. 100, ὁ δὲ διοικητικὸς ταμίας Λακεδαίμονος ἐπρόσφερε δραχ. 50.

Ὡς ἡμέρα δὲ τοῦ πλειστηριασμοῦ αὐτῶν προσδιορίζεται κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 5. § 1. καὶ τοῦ ἄρθ. 6. § 1. τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλ.) ε. ε. νόμου καταχωρημένου εἰς τὸ 25 φύλλον τῆς ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως, δύω ἑβδομάδας μετὰ τὴν ἐφάπαξ γενομένην δημοσίευσιν διὰ τῆς ἐφημερ. τοῦ Ἑλληνικοῦ Ταχυδρόμου, εἰς ἡμέραν κυριακὴν ἐπομένην, μετὰ τὸ τέλος τῆς θείας λειτουργίας, ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου Σπάρτης κυρίου Σταύρου Παρθενοπούλου, εἰς τὴν πλατείαν τῆς ἀγορᾶς τῆς πόλεως Σπάρτης ἔμπροσθεν τοῦ καφφενείου τοῦ κυρίου Νικολάου Κορφιωτάκη· καὶ πρῶτον ἀντίγραφον τῆς παρούσης ἐκθέσεως κατασχέσεως, νὰ κοινοποιηθῇ κατὰ τὸς διατάξεις τῶν ἄρθρων 968 καὶ 969 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ἡ παροῦσα ἔκθεσις κατασχέσεως, συνταχθεῖσα παρ' ἐμοῦ τοῦ ὑποφαινομένου κλητῆρος, καὶ ἀναγνωσθεῖσα εὐκρινῶς ἐνώπιον τῶν ἀναφερομένων,

ὑπογράφεται παρ' ἐμοῦ τοῦ κλητῆρος, παρὰ τοῦ δημαρχικοῦ παρέδρου, τῶν μαρτύρων καὶ παρὰ τοῦ ἐγγυητοῦ Ν. Καστάνη.

Ἐν Μιστρᾷ τὴν 23 Αὐγούστου 1838.

Ὁ δημαρχικ. πάρεδρος Ἐμμ. Μανουσάκης.

Οἱ μάρτυρες Ἰωάν. Γεωργακόπουλος. Ἀναγ. Συρμόπουλος.

Ὁ κλητὴρ Α. Βαρουξόπουλος.

(Ἐλ. 8. Ὀκτωβρίου.) (3)
(Ἀριθ. πρωτοκ. 151.) (Πλ. 109.)

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Σπάρτῃ πρωτοδίκαις κλητὴρ
Δηλοποιεῖ, ὅτι

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 281 καὶ ἀπὸ 30 Ἰουλίου ε. ε. ἐκτελεστοῦ ἀπογράφου τῆς ὑπ' ἀριθ. 125 καὶ ἀπὸ 7 Ἰουν. τ. ε ἀποφάσεως τοῦ ἐν Σπάρτῃ πρωτοδικείου, δι' ἧς ἐδόθη ἡ ἄδεια εἰς τὸν διοικητικὸν ταμίαν Λακεδαίμονος κύριον Νικόλαον Κορφιωτάκην, νὰ κατάσχῃ καὶ πλειστηριάσῃ τὰ ἀκίνητα κτήματα τοῦ ὀφειλέτου Γεωρ. Κωνσταντινάκου κατοίκου εἰς ἅγιον Ἰωάννην τοῦ δήμου Σπάρτης, διὰ τὸ πρὸς τὸ δημόσιον χρέος του ἐξ ἐγγυήσεως ἐκ δραχ. τετρακοσίων ὀγδοήκοντα μιᾶς καὶ λεπ. ἑξήκοντα πέντε, ἀριθ. 481 καὶ λεπ. 65 καὶ τοῦ τόκου αὐτῶν ἀπὸ τῆς καθυστερήσεως, μέχρι τῆς ἐξοφλήσεως.

Δυνάμει τοῦ ἄρθρ. 5. § 1. καὶ τοῦ ἄρθρ. 6. § 1. τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλ.) ε. ε. νόμου, ἐκτίθενται εἰς πλειστηριασμὸν τὰ εἰς τὴν προσαρτωμένην εἰς τὴν παροῦσαν ἔκθεσιν κατασχέσεως ἀναφερόμενα ἀκίνητα κτήματα τοῦ εἰρημένου ὀφειλέτου Γεωργίου Κωνσταντινάκου, δύω ἑβδομάδας μετὰ τὴν ἐφάπαξ γενομένην δημοσίευσιν διὰ τῆς ἐφημερίδος τοῦ Ἕλλην. Ταχυδρόμου, εἰς ἡμέραν κυριακὴν ἑπομένην, μετὰ τὸ τέλος τῆς θείας λειτουργίας ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου Σπάρτης κυρίου Σταύρου Παρθενοπούλου, ἔμπροσθεν εἰς τὸ καφφενεῖον τοῦ κυρίου Νικολάου Κορφιωτάκη εἰς τὴν πλατείαν τῆς πόλεως Σπάρτης.

Ἡ τιμὴ τῆς πρώτης προσφορᾶς προσδιορίζεται κατ' αἴτησιν τοῦ καταδιώκοντος τὴν κατάσχεσιν διοικητικοῦ ταμία Λακεδαίμονος, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 21 Σεπτεμβρ. (3 Ὀκτωβρ.) 1836 Υ. Β. διατάγματος καταχωρημένου εἰς τὸ 53 φύλλον τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ δὲ κατακύρωσις θέλει γίνει εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρ. 974 τῆς πολιτικῆς δικονομίας, διδομένου σημείου διὰ σκηπανίου ἢ κώδωνος.

Ἡ πώλησις γίνεται μὲ μετρητὰ ἐπὶ χεῖρας, μεταβαινόντων τῶν κτημάτων ἀμέσως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ὑπερθεματιστοῦ.

Εἰδοποιοῦνται λοιπὸν, ὅσοι θέλουν νὰ γίνωσιν ἀγορασταὶ εἰς τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος κτήματα νὰ ἐμφανισθῶσι κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἵνα πλειοδοτήσωσιν.

Ἡ παροῦσα νὰ κοινοποιηθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρ. 968 καὶ 969 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ἐν Σπάρτῃ τὴν 24 Αὐγούστου 1838.

Ὁ κλητὴρ Α. Βαρουξόπουλος.

Ἕπεται τὸ ἀντίγραφον τῆς κατασχέσεως.

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 281 καὶ ἀπὸ 30 Ἰουλ. ε. ε. ἐκτελεστοῦ ἀπογράφου τῆς ὑπ' ἀριθ. 125 καὶ Ἀπὸ 7 Ἰουνίου τ. ε. ἀποφάσεως τοῦ ἐν Σπάρτῃ πρωτοδικείου, καὶ δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 2,237 καὶ ἀπὸ 20 Αὐγούστου ε. ε ἐγγράφου πληρεξουσιότητος δοθείσης πρὸς τὸν ὑποφαινόμενον Α. Βαρουξόπουλον κλητῆρα παρὰ τῷ ἐν Σπάρτῃ πρωτοδικείῳ, παρὰ τοῦ διοικητικοῦ ταμία Λακεδαίμονος κυρίου Νικολάου Κορφιωτάκη, ἥτις διατάττει τὸν ὑποφαινόμενον νὰ ἐκτελέσω κατάσχεσιν ἐπὶ τῆς ἀκινήτου περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου πρὸς τὸ δημόσιον ἐξ ἐγγυήσεως Γεωργ. Κωνσταντινάκου κατοίκου ἁγίου Ἰωάννου τοῦ δήμου Σπάρτης, πρὸς ἀπόσβεσιν τοῦ πρὸς τὸ δημόσιον χρέος του ἐκ δραχ. 481 καὶ λ. 65 καὶ τοῦ τόκου αὐτῶν ἀπὸ τῆς καθυστερήσεως, μέχρι τῆς ἐξοφλήσεως.

Ὁ ὑποφαινόμενος κλητὴρ τῶν ἐν Σπάρτῃ πρωτοδικῶν, μετέβην σήμερον τὴν εἰκοστὴν δευτέραν 22 τοῦ τρέχοντος μηνὸς Αὐγούστου τοῦ 1838 ἔτους, ἡμέραν δευτέραν, ὥραν 10 π. μ. εἰς χωρίον ἅγιον Ἰωάν. τοῦ δήμου Σπάρτης, καὶ παρέλαβον τὸν εἰδικὸν πάρεδρον τοῦ αὐτοῦ χωρίου κύριον Γ. Χαριτάκην, καὶ δύω ἐνηλίκους μάρτυρας Κ. Κ. Ἀθανάσιον Κοκκώνην, καὶ Θ. Λονταρίτην κατοίκους ἀμφοτέρους ἁγίου Ἰωάννου, ἀσχέτους συγγενείας μετὰ τῶν διαδίκων καὶ ἀποντος τοῦ εἰρημείου ὀφειλέτου Γεωργίου Κωνσταντινάκου, ἐπεχείρησα κατάσχεσιν ὡς ἀκολούθως.

Ἕνα συκοπερίβολον κείμενον εἰς ἅγιον Ἰωάννην, ὀναμαζόμενον τοῦ Σταμπολῆ, εἰς θέσιν Τζαριμπεῖκα, ἐκ στρεμμάτων ὡς ἔγγιστα ἑνὸς καὶ περιέχοντος συκιαῖς 17, δένδρα ἄγρια 26, κληματαριαὶς 11, μουραίας 2, ἐλαίαν μεγάλην 1, ἐλαίας μικρὰς 3· συνορευόμενον κατ' ἀνατολὰς Κουτσουκεῖκα, κατὰ δυσμὰς Παναγιώτης Μαρακάλας, κατ' ἄρκτον Ἀνας Ταζρικόγαμβρος καὶ κατὰ μεσημβρίαν Γεώργ. Ἀναστασόπουλος· ἐκτιμήθη δὲ παρὰ τοῦ εἰρημένου εἰδικοῦ παρέδρου διὰ δραχ. τριακοσίας ἀριθ. 300· ὁ δὲ διοικητικὸς ταμίας Λακεδαίμονος ἐπρόσφερε δραχμὰς ἑκατὸν πεντήκοντα ἀριθ. 150· ἕνας κῆπος κείμενος πλησίον τῆς οἰκίας τοῦ διαληφθέντος ὀφειλέτου Γ. Κωνσταντινάκου, συνιστάμενος ἐκ στρέμματος ἡμίσεως καὶ περιέχων πορτοκαλιαῖς 8, ῥοδιαῖς 3, λεῦκιν ἕνα, καὶ συνορεύων κατ' ἀνατολὰς Θ. Λονταρίτης, κατὰ δυσμὰς Παπαγιάννενα, κατ' ἄρκτον Σαλταφέρος καὶ κατὰ μεσημβρίαν κῆπος τῆς μητρὸς τοῦ ῥηθέντος Γεωργίου Κωνσταντινάκου· ἐκτιμήθη δὲ καὶ αὐτὸς παρὰ τοῦ εἰδικοῦ παρέδρου Γ. Χαριτάκη διὰ δραχ. 150, ὁ δὲ διοικητικὸς ταμίας Λακεδαίμονος ἐπρόσφερε δραχ. ὀγδοῆντα ἀριθ. 80.

Ὡς ἡμέρα δὲ τοῦ πλειστηριασμοῦ αὐτῶν προσδιορίζεται κατὰ τὴν ἐννοιαν τοῦ ἄρθρ. 5. § 1. καὶ τοῦ ἄρθρ. 6. § 1. τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουν. (5 Ἰουλ.) ε. ε. νόμου, καταχωρημένου εἰς τὸ 25 φύλλον τῆς ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως, δύω ἑβδομάδας μετὰ τὴν ἐφάπαξ γενομένην δημοσίευσιν διὰ τῆς ἐφημερίδος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ταχυδρόμου εἰς ἡμέραν κυριακὴν ἑπομένην, μετὰ τὸ τέλος τῆς θείας λειτουργίας ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου Σπάρτης κυρίου Σταύρου Παρθενοπούλου, εἰς τὴν πλατείαν τῆς ἀγορᾶς τῆς πόλεως Σπάρτης, ἔμπροσθεν εἰς τὸ καφφενεῖον τοῦ κυρίου Νικολάου Κορφιωτάκη, καὶ πρῶτον ἀντίγραφα τῆς παρούσης ἐκθέσεως κατασχέσεως, νὰ κοινοποιηθοῦν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρ. 957 καὶ 958 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ἡ παροῦσα ἔκθεσις κατασχέσεως, συνταχθεῖσα παρ' ἐμοῦ τοῦ ὑποφαινομ. κλητῆρος, καὶ ἀναγνωσθεῖσα εὐκρινῶς ἐνώπιον τῶν ἀναφερομένων, ὑπογράφεται παρ' ἐμοῦ τοῦ ὑποφαινομένου κλητῆρος, παρὰ τοῦ εἰδικοῦ παρέδρου Γ. Χαριτάκη καὶ παρὰ τῶν ὑπογεγραμμένων μαρτύρων.

Ἐξ Ἁγίου Ἰωάννου τὴν 22 Αὐγούστου 1838.

Ὁ εἰδικὸς πάρεδρος Γ. Χαριτάκης.

Οἱ μάρτυρες Θεόδωρ. Λιονταρίτης. Ἀθανάσ. Κοκκώνης.

Ὁ κλητὴρ Α. Βαρουξόπουλος.

(Ἐλ. 8 Ὀκτωβρ.) (4)
(Ἀριθ. πρωτοκ. 153.) (Πλ. 111.)

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Καλάμαις πρωτοδίκαις κλητὴρ
Δηλοποιεῖ, ὅτι

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀπὸ 23 Ἰουλ. τ. ε. καὶ ὑπ' ἀριθ. 7 πράξεως τοῦ προέδρου τοῦ ἐν Καλάμαις πρωτοδικείου, δι' ἧς ἐδόθη ἡ ἄδεια παρὰ τοῦ αὐτοῦ προέδρου, νὰ κατασχεθῇ καὶ πλειστηριασθῇ τὸ ἐπὶ τῆς παρούσης ἀκίνητον κτῆμα τοῦ ὀφειλέτου πρὸς τὸ δημόσιον Κωνσταντίνου Οἰκονομίδου κατοίκου Πύλου διὰ δραχ. πέντε χιλιάδας ἑξήκοντα μίαν καὶ λεπ. ἑβδομήκοντα ἐννέα ἀριθ. 5,061 καὶ λ. 79, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 968 τῆς πολιτικῆς δικον. καὶ τοῦ ἄρθρ. 6 ἀριθ. 2 τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουν. (5 Ἰουλ.) 1838 Βασ. διατάγματος.

Ἐκτίθεται εἰς πλειστηριασμὸν τὸ ἐπὶ τῆς παρούσης κατασχεθὲν ἀκίνητον κτῆμα, τοῦ ὁποίου ἡ κατάστασις φαίνεται εἰς τὰς παραπόδας τῆς παρούσης δηλοποιήσεως.

Ὁ πλειστηριασμὸς αὐτοῦ θέλει γίνει συμφώνως μὲ τὰ προμνησθέντα ἄρθρα μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα ἡμερῶν, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης διὰ της ἐφημερίδος τοῦ Ἑλλην. Ταχυδρόμου, ἡμέραν κυριακὴν μετὰ τὸ τέλος τῆς θείας λειτουργίας, ἔμπροσθεν τοῦ εἰρηνοδίκου Πύλου ὡς ἁρμοδίου ὑπαλλήλου, θέλει ἀρχίσει τὴν 8 ὥραν π. μ. καὶ θέλει τελειώσει τὴν πρώτην 1 μ. μ. εἰς τὸν διὰ τοὺς δημοσίους συνήθεις πλειστηριασμοὺς τόπον.

Ἡ τιμὴ τῆς πρώτης προσφορᾶς θέλει γίνει κατ' αἴτησιν τοῦ καταδιώκοντος ταμία, δια μὲν τὴν οἰκίαν δραχ. χιλίας πεντακοσίας ἀριθ. 1,500. Ἡ δὲ κατακύρωσις θελει γίνει εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα τρία λεπ. μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν, διδομένου τοῦ σημείου διὰ σκηπανίου ἢ κώδωνος κατὰ τὸ ἄρθρον 974 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ἡ πώλησις γίνεται εἰς μετρητὰ ἐπὶ χεῖρας, τὸ δὲ κτῆμα παραδίδεται ἀμέσως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ὑπερθεματιστοῦ.

Ὅθεν προσκαλοῦνται ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ γίνωσιν ἀγορασταὶ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος κτήματος, ἵνα παουρσιασθῶσιν εἰς τὴν προσδιωρισμένην ἡμέραν, ὥραν καὶ τόπον νὰ πλειοδοτήσωσιν.

Ἀντίγραφον τῆς παρούσης θέλει τοιχοκολληθῇ εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ ὀφιλέτου, εἰς τὸ κατάστημα τοῦ εἰρηνοδίκου, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν κεῖται τὸ κτῆμα, καὶ εἰς τὴν τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς ἐπαρχίας καὶ τοῦ νομοῦ, καὶ ἕτερον θέλει παραπεμφθῇ διὰ νὰ καταχωρηθῇ εἰς τὴν ἐφημερίδα τοῦ Ἑλλην. Ταχυδρόμου.

Ἐν Καλάμαις τὴν 19 Σεπτεμβρίου 1838.

Ὁ κλητὴρ Νικόλαος Γεωργόπουλος.

Ἕπεται τὸ ἀντίγραφον τῆς κατασχέσεως.

Κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς ἀπὸ τὰς 23 Ἰουλ. τ. ε. καὶ ὑπ' ἀριθ. 7 πράξεως τοῦ προέδρου τοῦ ἐν Καλάμαις πρωτοδικείου, καὶ παρὰ τοῦ ἰδίου ἐπαραγγέλθημεν, ὁ ὑποφαινόμενος Ν. Γεωργόπουλος κλητὴρ τοῦ ἐν Καλάμαις πρωτοδικείου, μετέβην εἰς Πύλον πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἄνω μνημονευθείσης πράξεως, καὶ συνοδευθεὶς μετὰ τοῦ δημάρχου Πύλου Κ. Νικολ. Μπόμπολα, καὶ τῶν δύο προσυπογραφομένων μαρτύρων, μὴ παρόντος τοῦ ὀφειλέτου καὶ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 957, 958 καὶ ἑπόμενα τῆς πολιτικῆς δικονομίας, ἐπεχείρησα τὴν αἰτουμένην κατάσχεσιν ἐπὶ τοῦ ἀκολούθου, εἰς μίαν οἰκίαν κειμένην ἐντὸς τῆς πόλεως Πύλου, καὶ γειτνιάζεται κατὰ ἀνατολὰς μὲ τὴν οἰκίαν τοῦ Βρετανικοῦ προξένου, κατὰ δυσμὰς μὲ δρόμον δημόσιον, κατ' ἄρκτον μὲ τὴν οἰκίαν τοῦ Π. Χρυσικοπούλου καὶ κατὰ μεσημβρίαν μὲ τὴν οἰκίαν τοῦ Μανόλη Ζουμπούλη, καὶ ἐκτιμήθη παρὰ τοῦ εἰρημένου δαμάρχου μὲ ὅλην του τὴν κατασκευὴν διὰ δραχ. δύο χιλιάδας ἀριθμὸν 2,000· ὁ δὲ πλειστηριασμὸς αὐτοῦ θέλει γίνει συμφώνως μὲ τὸν νόμον.

Ἡ παροῦσα ἔκθεσις συνταχθεῖσα παρ' ἐμοῦ τοῦ κλητῆρος καὶ ἀναγνωσθεῖσα εἰς ἐπήκοον τοῦ διαληφθέντος δημάρχου καὶ τῶν μαρτύρων, προσυπογράφεται παρ' αὐτῶν καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ κλητῆρος.

Ἀντίγραφον τῆς παρούσης ἐκθέσεως θέλει κοινοποιηθῇ εἰς τὸν ὀφειλέτην

Ἐγένετο ἐν Πύλῳ τῇ 16 Σεπτεμβρίου 1838.

Ὁ δήμαρχος Νικόλαος Μπόμπολας.

Οἱ μάρτυρες Γεώργιος Χαριτόπουλος. Βασίλειος Χρυσικόπουλος.

Ὁ κλητὴρ Νικόλαος Γεωργόπουλος.

ΑΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ.

(Ἐλ. 29 Ὀκτωβρίου.)
(Ἀριθ. πρωτοκ. 176.) (Πλ. 133.)

Ἡ ὑποφαινομένη δηλοποιεῖ ὅτι μετὰ τέσσαρας ἑβδομάδας ἀφ' ἧς κοινοποιηθῇ τὸ παρὸν εἴς τι φύλλον ἐφημερίδος θέλω ἐκθέσει εἰς δημοπρασίαν ἐκποιήσεως ὅλην τὴν κινητὴν καὶ ἀκίνητον περιουσίαν μου, ὅτι προσκαλοῦνται οἱ ἔχοντες ἄμμεσον συμφέρον νὰ παρευρεθῶσι κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δημοπρασίας, ἥτις θέλει γενῇ εἰς Παλαιοξάριον πρωτεύουσαν τοῦ δήμου Ποτιδενίας τῆς Δωρίδος.

Λοιδωρίκι τὴν 6 Ὀκτωβρίου 1838.

Δήμενα Μπερτζόνυμφη ἀγράμματος σταυροποιεῖ. +

ΕΚ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ.